

له بهردهم ناوینه که دا

• رموف بنگهرد •

ساردو گهرمت هه لکیشاووه زمانی ناگرینی ناره زوه کانت به هه موو له شتا گپراهه، لست و یانه ته ووه پاشان وهک دوو پیشک پنیانه وه داوه، سی سال خهم و ناوومیدی، نازارو فرمیسک شه و دانه دهم روژو هه لکورمان به سهر خولیاو خه مه کانتا، شه وانی زستان له گهل لووره ی ره شه باو، شه سته ی باران و هه وره تریشقه ی به سامدا تا بهره به بیان چاوت لیک نه دهنه، نه وانت ده کرده خوو خویشت هه دوو چاوی چاوه مروانی بوویت، رائه پهریت، نه ترسایت، وات هه ست ده کرد موته که یهکت به سهر سهره وه یه و نه یه ویت بتخنکینیت، نه له رزیت، نه که ویتته ناله و هاوار. له سهره تادا دایکت نه هات و لیفه که ی له سهر لا ده دایت، وهک نه خویشکی له رز ل هاتوو له ژیره وه چاوت نه کرده وه له ناو چاوی دایکت نه روانی، ناسووده یه که ت ت ده گه را، دایکت پنی دمووتی کچکه م چیتته؟ وه لایمی تو ته نیا فرمیسکه درشته کانت بوون که له نینو په نجه ی دایکته وه باز ره قه بیان دبه ست و ددکه و تته سهر سهرینه که ت. نه زانیت هه موو شه ویک هه ناسه ت به و شوین فرمیسکانه وه دهنه و نه لایه ی سهرینه که ت ره ق بوو بوو، که چی تو هه ره به سهر نه و لایه دا سهرت دهنایه وه. وهک ته و مند الانه ی که به بوئی دایکیان رادین ده خه ون و هه ره که لیان برا به ناگا دین. نه مه نه ده دووباره بووه و تا دایکیشت بیزار بوو، نیت نه ده هاته سهرت و نه چاوه کانی ناسووده بیان ده دایتی.

نه ی نیستا؟ ده ی پیریزن... نه وه قزه سپیه که ی ناو چاوت، نه وه تالیک و دوان و دوو... سپی سپی خه ره یالی ماینی پیر نه چن، سپیه کی قیزه ونن، له خوری ناکن، هه موو تالیکی خه میکه، یادیکی تاله، بره نیکه یادگاره کانت نه کرینی و پاشان ده یانداته ده ست ره شه بای ناسورو نازار، نای پیریزن... نیستا که ره سه یه کی له کار که وتوویت و له لاریدا فری دراویت، هه رچی ریواریک تی ده پهریت به چاوی سووکه وه ته ماشا ت ده کات، و نه زانیت تو یه کی شکاو که مت به ده ست نه م که ردوونه وه چه شتووه، نازارت که من، برینه کانت که م قولین. تو نیستا له و پاپوره شکاوه نه چیت که له به نده ریکدا له نگه ری

ده ی... لیره دا هه موو له شی خو ت نه بینیت، تاله سپیه کانی سهرت، دهم و چاوه چرچه که ت، ده ماری زه ق و زویی پشتی ده ست، غه یغه به ی دا که وتوویت، قاچه باریکه کانت، نه ی چیت ماوه؟ نه و لاوه ی که پنی ووتی پیریزن... نای که ووشه یه کی کوشنده یه! ده ی په نجه بخه ره سهر برینی نه و خه نجه ره ژه هراویه، برینیکی تازه یه، تک تک خوینه که ی له ناو له پته وه به هه موو له شتا بگریه، تا نه بیته لینجاوو سهرتاپای له شت نه ته نیته وه، میش تیت نه دات، بو ن نه که ی ت و ورده و ورده پارچه کانی له شت لیک نه ترازین، ووشه که تاشه به ردیکی پته وو قورس بوو، به سهر لاشه یه کی نیوه مردوودا هات دوا جووله ی بری، یان ناگرینی له نا کاوی نیو پووش و په لاشی وهرزی هاوین، سووتاندتی، که ووتی پیریزن کاس بوویت، له شوینیکی زور بلنده وه که ویتته خواری، له به ره خو ته وه بلمه بلمینک کرد، نه ت زانی بلنی چی، ویستت بلنی روله چیم ل کردوویت و نه م ژه هراوت به گه روودا کردم، به لام بلمه بلمه که بوو به چنه د رمنگیکی تیکه لاوو به سهرده م و چاودا رزا، چنه د جاریک سهرنجت دایه کوره لاوه که، له ره قه وه بو

خوشه ویستی، له نفره ته وه بو ته ماشا کردنیکه پر له به زه می، به زه می به خوتا، به ته مه نتا، به و ناسو بی کوتاییه ی ژیان تا که چا برکات بو شایه کی و هراقه و دوا ی ماوه یه کی که میش وهک داری پیرو رزیو کلور نه بیت، نه که ویت و نه بیته خو ل سهره ری.

تو له نوتومبیله که دا هه ر گینگلت دا، چاوت به جامی پیشه ووه روا، هه موو دنیا له بهر چاوتا بوون به تاله سپیه کان و چرچ و لوچه که ی دهم و چاوت، نه مه ندمت هینا و برد تا ژیان ت وهک دو زمخیک هاته به رچاو، جا ناهه قته؟ سی سال بیوه زنی به دهم خوشه، ته نیا دوو سال باسکی پیاویک سهرینی گه ردن و سهرت بوو، سی سالی ته واوه له شه گه ره که ت بوته شه خته یه کی ساردو س، شه وانه هه ر خو ت گرموله کردووه، ده میان و سه دان جار به دهم یادی نه و دوو ساله وه گینگلت داوه، هه ناسه ی

کرتوود. هر شه پۆلنک دیت، به هیز بپت یان نا پارچه په کت لی دهکاته وده. په یکه ره بڼی گیانه که یشی چهند چلۆسکیکه له دواوه هه لنه روانیت. ناوه دوی چلۆسکه کان پاشماوهی خوراکي کونه، تا دیت زیاتر بوگن دهکات، که روو دینیت، دارو دیواره کانی ژدنگ دگریت. پاشان هه ره سی دینیت. نای پیریزن.. دهک رۆله ددمت بشکیت بو ووشه بهک که گویمت پی زرنگاندهوه، به لام دباشتر ته ماشای خوت بکه، خو نه مه راستیه که وهک سینه ره کهت له گه لتایه، بولنی را ده کهیت؟ تازه ده ته ویت بگه رینیت وه بو گه نجیه تی و یادگار هکانی جوانیت؟ نه، نه وه سه که. نه و یادگارانه گاليسکه په کی شق و شرین و داره مه یتی نیستای تویان له سهر شانه، دهی.. نه وه فرمیست له چاو کرا، هاته خوارنی، که وته سهر دهستت.

که وته سهر دهماره شینه در په ریوه کان، په نجه باریک و هه لقرچا و دکان! هه لیان بگره وه، نه و سویراوه له ددمت راده، بیجگه له سویری و تالی که ی رۆژنیک شیرینی میوانداری کردوویت؟ راسته میرده کهت قوز بوو، خوشی نه ویستی، دوو سال وهک مندا ل هه لی گرتی و دانایته وه، به لام هه ره نه و مرگه کوت و بپه ی نه و بوو که نه م چاره نووسه ی له ته ویل نووسیت. بگری. سهری خه مه کانت نه مند نه پرن جینگای چی تریان تیا نابیته وه، خو نه و تاقه مندا له یش که له بارت چوو نه گه ر بمایه ژیاننی تویش گورانیکی تی ده کهوت، به شینکی نه م داموایه تی دهره وانده وه. نه م گه ردوونه هه موو گیانی تاوانه، ناخ.. سهر م کاسه و ناو دهم ژه هریکی رووتی نه م سهرده مه نابووت و سوزانیه په که بیجگه له خه نجه ر ناتوانیت چی دی بو گه ر دن و درون و دل داوه شینیت، نه وه ناوینه بالانماکه له بهر چاوتا لیل بوو؛ چاوت بسره مو خوت باشتر ببینه، نه مه ناوینه ی راستیه، دروی هه موو له شینک دهرده خات و پاشان گیانی سپی دهکاته وه، ناوینه ی دان پیا نانه، ته نیا شتیکه که له بهر ده میدا به چوکا دینیت و وهک نیچیر له بهر پیدای بکه ویت، نه ژنوی هه موو یادگار هکانت ده شکینیت و ده دایته بهر چه رخی نیستای خوی، رابووردووت.. نا.. رابووردووت به ی دهست بکات، کیت ما نه مریت؟ باوکت، دایکت، خوشکه گه وره کهت، نیستا ماویته وه خوت و خوت، تاق تاقکه ره په کی شه وانیه ت، مه لی ناو قه فه زینکی ته نگ. و به ندیه کی ناو چوار دیواری ئاسنین. که ویستت بای

بالینکی خوت بدیه ت ناوا به تیری ووشه بهک، مه لنی، خو تو تازه پیت ناوه ته ته مه نی په نجاوه، نه مه که ی ته مه نی نزیک له مرگه! خو تو نه مه ند هیش گه نجیه کی خوشت را نه بوارد، ژیانته هه مه حرووم بوون بوو، چیت هه یه؟ مال، میرد، که سی، رابووردوویه کی ده وله مه ندی پر له خوشه ویستی؟ هه یچ.. هه یچ، دهی دهست بگره

به م لاو نه و لای ناوینه که وه و وهک بيشکه بیجولینه، وینه کهت رابژه نه، پیت خوشه، چونکه بيشکه بيشته به خوته وه نه دیوه، سه یری نه و وینه په یش بکه که له ناو ناوینه که دا دیاره، ئافره تیک رمیکی به دهسته وه یه و به ره مو سهر سنگی پیاویکی کردوته وه؛ سه ری رمه که گه یشته وته سهر دلی، که چی پی نه که نی و نیگایه کی به مانای گرتوته ئافره ته که، دیاره نه و نیگا پر له خوشه ویستیه له زه تی رمه که وه یه. نای! چیت له مانه داوه؟ وه ره موه سهر خوت، پیریزن.. سه یریکی مه که شله کانت بکه، دهستیان لی بده، مه که چه قه کانت، پینستیکی داکشاون و به ره گیکي باریک به سنگته وه نووساون، بو تاقه جاریک نه که وته ناو ده می مندالیکه وه، تامی مژینیان نه زانی، گوی مه مکت ره شی و چرچه، نه وسا.. نه وسا، مه که وه ره موه دوا ی یادگار ه مردوه کان، نه وانیه ی باری گرانی له شی تویان گه یاندوته ئیره، چ ژنیک مه مکی ناکه ویته خوروو شیرینی تی نازانیت؟ پر نابیت و له ژیر کراسه وه وهک کوارگی سپی هه لئا توفیت! که چی تو وهک ژنیک نه مه ت به خوته وه نه ببینی، تازه تی په ریت، ماوه یه کی تر هه موو کولانه که ناوی پیریزنت لی دمنین. وایشه، نه وه تا به ری چاوت که. ده، پیلوه کانت شاش و ناریکن، ریقنه ی سپی که وته سوچی چاوته وه و چرچه باریکه کانیش قات قات به سهر یه کدا که وتوون. نه وسا که ی وا بوویت؟ له بیرته نه و رۆژه ی بو (نوری) گوینزرایته وه؟ خوشکه گه وره کهت له ناوه دیدا نه کولاو نه برژا، ته نیا تو هه ستت پی نه کرد که خه ریکه شیت ببیت، به لام نه و به سهر خوی نه ده هینا، دانیشتیوو، وهک مرگی له بهر ده مدابیت چاوی هه لنه ده هات، ناخر له و زهمانه ی تو دا که ی خوشکی بچوک له پینش گه وره وه شووی کرده! جا تو بلنی چی؟ (شه مسه) ی خوشکت قهیره و ناشیرین بوو، که س نه ی ده ویست، نه مه یش هه ر چاره نووسینکی نه گریسه. بویه خووی دابوه شتی تر، به ناو به ختی هه موو که سی له بهر ده ستابوو،

ببویو به دهم راست و راویژکاری ژنانی گهرک، که له گهل میردیاندا تی نه گیران، گرفتیکیان نه هاته ری، خهویکی نا جوریان نه بیینی نه هاتنه لای شه مه، شه مهیش سه ری زمان و بنی زمانی جوین ابو به پیاو نهی ووت (نه گهر خوا پیاوی خوش بو یستایه نهی نه کرده حه مالی ژن) یان (هر پیاوه دنیای ویران کردوو زیند موهری بی لانه و مروقی دهر به دهر و خوی شه ره زاری لای خوا کرده) - شه مه - لای ژنان فریشته بوو، فریشته یه کی سپی و پاک و بیگهر د، وک هه ندیک له و نافرمانه له خوا نه یان بیینی گویا شه مه به دوو بایی سپیه وه فریوه بو لای خواو سکالای داماو مکانی بی گه یان دوه. به لام تو له هه موو کهس باشترت نه ناسی، له بیرته شه وانه به زور لای خویوه نهی نواندی، له نیوهی شه ودا که دنیا کر نه بوو نیتر نه ژنوتی له ناو لنکی خوی دناو نه که و ته هه لوشین و پیا نووسانت، که به ناگا نه هاتی دستت به سه ره مه که رووته کانیه وه بوو، له سه ره تاوه به مهت نه زانی، یان هه ستت بی نه کرد، به لام نه مه نده دووباره بووه وه که تویش نامو بییه که ت به سه را کشا، له پیشا وات زانی له خه ودا یه، هر چه کیش له خه ودا بکریت باجی له سه ره نیه، وات لی هات که نه و ده که و ته خو پیاوه نووساندن و هه ناسه ی گهرمی به سه ردا ده کردیت زوو به ناگا ده هاتی، ناره قهت دهر دها، له هشت دوور نه خسته وه، پاشانیش زانیت نه و رازه له کوپوه سه ره هه لئه دات، نه و دستت به ردارت نه بوو، له دستکه و ته که ی ژنان به شی هدایت، مه رای بی بو نه کردیت، که ژنان له دهوری کو دهبوونه وه به فریشته یان ناو دهر د تو چاوت ده چوو ه پشنتی سه رت، و ته کانی دهبوونه دهرزیو به له شتا نه چوون، ته نانه ت به رمال و ته زیحه سه دویه ک دهنکه که ی شیت به گلاو دهر زانی، نه ویش هه ستی به م بیزار یه سه خته ی تو کردبوو، که چاوت تی دهری وک پشیلای گوشت دز ملی شوو دهر کردو چاوی نه وی، له ناخیه وه پنی نه وتی: تو راست نه که ییت، خوشکه که م، نه مانه منیان به زور کردو ته فریشته ی په رو بال سپی، به قه دهر تویه کی هیشتا کال له من نه که ی شتوون، واز بیینه، نه م دستکه و ته بو هه ردوولامان، بو هه موومان چاکه. نای - شه مه - بو ناهه قهت بوو؟ نه گهر سه روشت ناشیرینی نه کردیتایه و وک هه نافرمتیکی دی له کاتی خویدا ببویتایه ته خاوه نی میردو مندال، بیگومانم هه رگیز به وه قایل نه دهبوویت نه و پیسته له بهر

بکه ییت. نهی من بلیم چی؟ نه شی دنیا رهنگاله یه که ی گه نجیم، ناره زوه سه ره کیشه که م، خه ونه کانم دهسته مو بین و وک خوله منیش سارد ببینه وه؟ نه... دایک و باوکم به مه یان نه زانی، له راستیا نه ییشیان دهویست - شه مه - یان له کیس بجیت، به لام - نوری - زوو له وه گه یشت که به رتیلیکی چه وریان بداتی و دست و دهمیان له گو بخت، سه د دیناری نه وسا شاریکی پی ده کرا، منیش - نوری - م خوش دهویست و پیم خوش بوو زوو له و ماله نه فسووناویه زرگار بم، نای دوو سالی ژن و میردی وک خه و هاتیت و تی په ریت، بو وازوو؟ نهی مه رگ تو بو نه وه نده نامه ر دو نه ین گربوویت؟ چون وازوو نه خوشیه کی کوشنده ت بو دوزیه وه نه ت هیشته له چه ند مانگیک زیاتری پیاوه بیت! خوزگا منیش له گهل نه ودا بمردمایه و جاریکی تر رینگام نه که و تابه ته وه مالی باوکم. به لام خوشیوه من و کوسته له په رکه ی من بو - شه مه - بوو به جه ژن، وای نه زانی له شه ریکی گهره ی مه رگ و ژیاندا سه ره که تو موو شه ره که به قازانجی نه و شکاوه ته وه، له ناوه ویدا ده تریقایه وه، هه لده په ری، نه مه ییشی کردبووه به شیکی تری نه و فیل و ته له که یه ی که زیاتر ژنانی پی ده خه له تاند، گویا توله یه کی یه زدانیه و خوایش نه می خوش دهویت پنی دهوتن: خوا هه قی بزنی کول به سه ره شاخداروه ناهیلنیت. قسه کانی هه موو به تو یکل بوون، پلار بوون و جه رگی تو یان هه لده دهری، نه و له زلیلی تو دا خوش به خت بوو، تامی له و بال شکاویه ی تو ده بیینی، نهی تو چی بکه ییت؟ ده ستی شکاوه هر مل نهی گریته خوی، ناچار بوویت جاریکی تر له مالی باوکتا بکه ویته وه زوو خاو خواردن، نهی چی بکه ییت؟ بو کوئی بجیت؟ به راست نه وه تو بو کوئی چوویت؟ دهی واز له م رابوورده مردوانه بهینه، نه مانه گالیسکه شکاوه که ی مه رگی تون. دهی په ریژن دیسان به سه رو قزتا ودره وه، چرچ و لوچه کانی دهم و چاوت، مه که چه ق و سیسه که ت، هه ناسه ی سوارت، هه نکاوی سست و ماندووت. باشه، جا کنی نالی قسه ی - شه مه - راست نه بوو، نهی بو وات لی هات؟ ناره زومکانی نه و نه هاتنه دی، کهس نهی زانی چه ز له چی دهکات و بوچی ده سووتی؟ به لام تام نه کردن چاکتره له یه کجار چه شتن، تامیکی هه ره خوش بهر زمانت بکه ویت و نیتر پنی نه گه یته وه. خو شه و مکانی تویش بوو به شه وه سارد مکانی شه مه ی خوشکت، نه زانیت نه

له تۆ باشتر بوو، زۆر جار تا نيوه شهويكى درهنگ له ناو جىگادا هەر ده تلاتيه وه، له شت مېروولهى ده كرد، نه بووه لاشه يه كى كرم تى كه و توو، ته پياو تلت ده كردو خوت هه لده وشى، به يانيان كه هه لده ستايت ناو چاوت سوور بوون، نه روژىك و نه دوان، هه موو جار يكيش دا يكت پنى ده وتى: كچم تۆ به شه و ناتوو، نه و چاوه خوڤن تى زاوانه ت هى نه خه وتنه. كه دواى سى سال بيوه زنى جار يكي تر هاتنه خواز بى نيت - شه مه - گرى گرت، كرديه به زمىك كه نه كراوه، هەر نه وه نه بوو كو لانه كه به سهر خواز بى نى كه ره كاندا نه خرو شى نيت، ده يان راوه رپوى له به رده م گرى كراوه كه ي به خست دانا، چاره نووسى كى پى ره واديت كه ئىستا توى بېره گه ياند، دا يك و باوكيشت وا يان لى هاتبوو نه گهر - شه مه بيو تايه ماست ره شه نه يان ووت وا يه، به خواز بى نى كه ران يان ووت: (كچه كه مان پنى ره شه، به د به خته، شوو به هه ركه سىك بكات و هك گه لاي پاييز نه ي وه رى نيت، نه گينا - نورى - دارىك بوو به ته و نه ده بر ايه وه، نه ي بو ماله كه ي كو ير كرده وه!).

تۆ هيچت نه وت، نه بوو هه ر نه يشى لى نيت، زانيت - شه مه - ي خوشى كى هه قى به رو دواى لى كردوو يته وه، و هك مار گه مار وى دا ویت و ناهى لى نيت له خو ي چا كتر بيت، نه بى نيت چا و له ده ستى نه وو ها و ده مى شه وه مر دوه كانى ژيانى بيت. خوت گرت، له راستيا له وه يش تر سايت نه وه كو و قسه كه ي راست بى نيت و مورى نه و به دى ت به ناو چا وه بى نى، كى چو و زانى نيت، به سهر نه و كه ف و كو ليه ي گه نچى ته وه كر كه وتى ت، كچىك له ته مه نى بى ست سا لى دا بى نيت و تامى ژنى هه تى كر دى نيت و وا ي لى بى نيت! زه ممه ته، زه ممه تى كى گه و ره. تۆ ئىستا نه و كاته ي خوت له ياده، له شت ئاره زو وى هه كى رو و ت بوو، كه كو رى كت نه بى نى نه تو اى ته وه، نه كه وتى ته خه و ن و خه يالا ته وه، به سهر زه وى هه وه نه ده ما يت، و هك سه رخوش له شت خا و ده بو وه وه ده كه وتى ت، ئا گات له خو نه ده ما، هى چ سل ت له وه يش نه ده كرد كه سو و سه ي دا يك و با و كت بكه ي ت و بز انى ت كه ي پى ك ده گن، به سه عات به ران به ر وى نه كه ي - نورى - را ده و ستا يت، ده ست و په نجه ي، لى وى، چه نا گى، باز و وى، سمى لى، سى نكى هه مو و نه بو و نه بار ان و به سهر كى لگه تى نو هه كى ئاره زو وى تا دا نه بارى ن، نه بارى ن و توى ش سى نك و به رو كت، هه مو و له شت رو و ت ده كردو نه ت مژى،

تیر ناو نه بو ویت، به لام تیر بو وى كى شى نى، خو به ده ست وه دانى شى نى كى نا دى بار و نا چارى. هه مو و نه مانه ت ده زانى و نه ت ده توانى لغا و له ده مى ئاره زو ه كان ت بى نى ت. كه دواى بى ست سا لى ش هه ر سى كى ان يه ك به دواى يه كدا سه رى ان نا يه وه، تازه تۆ كه لى كى شو و ت نه ما بوو، نه وان تا دوا دلۆبى تۆ يان نه خوار ده وه ده ست به ردا رت نه بو و ن، تۆ يه كى ته نى ا، بى كه س، و هك هه ر ئا واره يه ك ژى اى ت، كارى با و كت راست بى نيت نه و كو نجه خان و وه ي بو به جى هى شى نى ت، نه و دو و ژو و ره گله ي كه پاشان فر و شت و ئى ستا يش له م ژو و ره كر يى ده ا ده ژى، پار هى نه و خان و وه نه بو ايه نه كه و تى ته كو لان و به رمانى خه لى كى، هه ر باشه، ئى ستا يش .. نا .. به راست نه مه چه ند جا رته سه ر بى كى شى ته وه نا و دا لانى نه و ياد گارا نه؟ سه د .. هه زار خوا نه زانى ت، هه مو وى له لايه ك و قسه ي نه و كو ره گه نجه له لايه ك نه گه ر نه و نه بو ايه تۆ له به رده م نه م ئا وى نه يه دا نه ده بو وى ته په يكه ر، كه ي وا ت لى ها تو وه پى ت بلى ن پى رى ژن؟ نه ي چو ن و له كو يوه هى ناي؟ راست ده كات، تا ئى ستا نه و تاله مو وه تۆ ي هى شى ت بو وه، جا ر جا ره يارى كت ده كرد، له شت مو وچر كى كى سا ر دو هى نورى پى ا ده گه را، ئى تر ته وا و، هه ر عه بى شه پى رى ژن بى ر له وا نه بكا ته وه، شه ر مه، خه جا له تى ه، نه و كو ره راست گو بوو، و هك نه م ئا وى نه يه شت راسته قى نه كانى پى شان دا يت، نه وه سه ره سپى ه كه ت، نه وه ده ستى چرچ و نا و له پى زى برت، ئا وى نه كه در و نا كا ت، ته مه ئا وى نه ي راستى ه، ته مه نت ده رده خا ت و نا تو انى ت له به رده مى ا خوت بشا رى ته وه، ته ماشا ي بكه، زى اتر، چا كتر، نه وه خزا يت؟ به ره و خوار، به ره و خوار تر، پى وى سته و هك ته مه نت له نه وى دا بژى ت، تا نه و هه لى كى شى له شى تۆ زى اتر به ره و خوار نه خزى. ده ي پى رى ژن، ها تى ت، كه و تى ته سه ر زه وى، ده ستى شت به دامى نى ئا وى نه كه وه يه و نا تو انى ت وا زى لى به نى نى ت، خوت بگره، هه نا سه يه كى قو و ل، نه وه به ر چا و ت ره ش بوو، ئا وى نه با لئا مكا هى ش له دى وا ره كه بو وه و به ده ست ته وه ها ت، كه و ت، شك ا، و ردو خاش بوو، پار چه كانى هه مو و نه م لا و نه و لاتى گرت وه، پار چه و ردو در شت ه كان، تۆ له نا و هرا ستى ان دا يت، ده ست بخه ره سه رى ان، په نجه يان تى و ه رده، با بى رى ندا رت بكه ن، ده ي ده ستى ان تى ا را ده .. ده ست، ده ي پى .. رى پى رى ژن

حوزه میرانی ۱۹۹۰